

Hvorfor Gud er god?

Hvis mannen er utro, forblir Gud trofast. Hvis mannen ikke stole på vil ikke bli tilgitt, men Gud er fortsatt god. Gud kan ikke fornekte seg selv, Han er uforanderlig. Hvordan kan dette være? Gud er fortsatt "god" selv når han straffer overtrederne? Yup! Bibelen er kategorisk: "All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, som kommer ned fra lysenes Fader, hos hvem det ikke er forandring eller skiftende skygge" (Jak 1:17); "For jeg er Herren, har ikke forandret meg, og derfor dere Jakobs barn ikke er konsumert" (Malaki 3: 6).

Hvorfor Gud er god?

"Lov Herren, for han er god for Hans miskunnhet varer til evig tid" (Sal 136: 1)

Introduksjon

Gud er god! Dette er plasseringen av Skriften.

I tillegg til predikatet 'god', er Gud beskrevet som en som har tilgivelse og full av godhet mot alle som påkaller ham "For du, Herre, er god, og klar til å tilgi, og rik på miskunn mot alle som påkalle deg" (Salme 86: 5).

Hva om de som ikke kaller på Gud? Gud er god? Ja, Gud er god! Bibelen viser at hvis mannen er utro, så er han trofast, derfor er Gud god, selv når mannen ikke roper "Er vi troløse, så er han trofast: han kan ikke fornekte seg selv" (2 Tim 2:13).

Hvis mannen er utro, forblir Gud trofast. Hvis mannen ikke stole på vil ikke bli tilgitt, men Gud er fortsatt god. Gud

kan ikke fornekte seg selv, Han er uforanderlig. Hvordan kan dette være? Gud er fortsatt "god" selv når han straffer overtrederne? Yup! Bibelen er kategorisk: "All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, som kommer ned fra lysenes Fader, hos hvem det ikke er forandring eller skiftende skygge" (Jak 1:17); "For jeg er Herren, har ikke forandret meg, og derfor dere Jakobs barn ikke er konsumert" (Malaki 3: 6).

Gud vil forbli "god" selv når du skjenker sin vrede på de ubotferdige? Hvordan kan det være så mye lidelse i menneskeheten og Gud bli bra? Du kan forsone Gud "allmektig" og "gode" med problemet presentert av filosofien om eksistensen av ondskap?

Noen anser disse spørsmålene som et teologisk problem av stor størrelse, derimot, er problemet ikke på Gud, men på forståelsen av mange som prøvde å fusjonere filosofi med teologi.

Gud er god

Gud er Gud, som er allmektig, allvitende og allestedsnærværende. Vi er også fortalt i Bibelen at Gud er Herre og Sovereign og far, King, etc.

Men hva menes med "god" når vi leser: "Gud er god"?

Den første leseren reaksjon interessert i å vite den egentlige betydningen av begrepet er å søke en ordbok og gjøre følgende å lese: *"bra – adj. – 1. Det er som det skal være, eller hvordan jeg burde være; 2. Hva er godhet; 3. Dyktige, høyrehendt; 4. Worker; 5. Gunstige; 6. lønnsom, 7. Vittig, morsom; 8. Overensstemmelse sine plikter; 9. Trygg, solid; 10. Regelmessig, Normal; 11. Egner. – S. m. – 12. Good Man "*

Hvilke av disse predikater gjelder for Gud når vi leser "Gud er god"? Adjektivene som er nevnt ovenfor er alle relevante

for menneskets verdensbilde av vår tid, bildet av det moderne mennesket. For moderne "god" mann refererer til en personlig dyd, permanent disponering av en person ikke å gjøre ondt, velvillig.

Men dette var salmisten verdensbilde David da han sa: "Gud er god"?

Selv om regimet til David er klassifisert som teokratisk, i sin tid samfunnene var strukturert og dyrket en kultur med aristokratisk prinsipp, fordi det var en stor avstand mellom kongen og hans undersåtter. I sosiale relasjoner, det var et stort gap mellom herre og tjener, de aller fenomen aristokratiske samfunn.

Samlet, aristokrati (den greske ἀριστοκρατία av ἀριστος (aristos), Best, og κράτος (kratos), strøm, statlige), lese 'makt av de beste', det vil si, det er en styreform der en elitistisk gruppe styrer den politiske makt, og de bystatene av Spartans status eksempel styrt av et aristokrati.

Slik betegnelse "Power of the Best" minner oss om at, i antikken, ble aristokratene utpekt 'beste', 'god', 'du', 'annerledes', 'valgt'.

Bra? Yup! Det greske ordet som er oversatt "gode" er ἀγαθός (Agathos), med opprinnelse i en annen tilsvarende substantivet rot Arete.

"... som finnes i selve kombinasjonen av adel og militære dyktighet (...) nesten aldri har senere følelse av 'god', som arete ikke har moralsk dyd" Jaeger, Werner, Paideia, dannelsen av mennesket gresk oversettelse Arthur M. Parreira, London: Ed Martins Fontes, 2003. Page 27.

"Landlord og Arete ble uadskillelig forenet. Roten ordet er det samme: ἀριστος, superlativ fornem og valgt..." Ibid, s. 26.

Utleier tilstand var perfekt fra et funksjonelt synspunkt, det vil si fraværende den moralske nyanse at vårt samfunn er brukt og ros, slik at tilstanden du holdt indre forhold til den gode ideen.

Friedrich Nietzsche i sitt arbeid 'The Genealogy of Morals', gjort følgende observasjon:

"... det egentlig, fra en etymologiske synspunkt, betegnelsene for 'god' skapt av de ulike språkene? Deretter fant jeg ut at de alle refererer til samme begreps transformasjon – som, overalt, "edle", "aristokratiske" i sosial forstand, er den grunnleggende konseptet som nødvendigvis utviklet "god", til "åndelig edel ', ' aristokratiske "fra" åndelige født ', ' åndelig privilegert ': en utvikling som alltid går parallelt med at andre gjør' borgerlig ', ' vanlig ', "lav" er forvandlet til slutt "dårlig" " Nietzsche Friedrich, moralsk Slechtsforskning – En kontrovers, Oversettelse Paulo César de Souza, Sao Paulo: Companhia das Letras, 2009. Page 18.

Øversette det greske ordet Agathos for 'god' på grunn av transformasjonen av mening gjennom århundrene velter ideen om at Bibelen presenterer, for det greske ordet "Agathos 'på grunn av den bibelske konteksten der den opererer, bør oversettes som' edel "fordi den etymologiske roten av ordet 'Agathos betyr' en som er, hvem som har virkeligheten, hva som er ekte, sann '. Angående uttrykket, hevder Nietzsche at selv med hensyn til en subjektiv endring, betyr begrepet "det virke som sann". Begrepet ble brukt til å frakte mottoet av adelen, for å skille den edleste av den vanlige mann, løgner (Jaeger, Paideia, s. 19).

Hva er betydningen av "ekte" når det lyder: "På ingen måte; alltid la Gud være sant, og hvert menneske en løgner; som det er skrevet, så du kan bli rettferdig i dine ord og vinne når du er dømt "(Rom 3: 4). Eller, hva er betydningen av "løgner"? I dette verset, betydningen av "ekte" og "løgner" egen

moralske konnotasjon? Refererer til den enkeltes karakter?
Merk:

“Og tjenerne gikk ut på veiene og fikk sammen alle dem de fant, både onde og gode, og bryllupshuset blev fullt av gjester” (Matt 22:10);

Hvordan tolke lignelsen? Den onde og det gode som slaver brakt ordre fra sin herre har moralske konnotasjoner? Do Not! I teksten, dårlig og god har følelsen av “sjofel” og “edel”, “liten” og “stor”, for Herren av lignelsen er ikke forskjell på folk.

“Han lar sin sol gå opp over onde og gode, og lar det regne over rettferdige og urettferdige” (Matteus 05:45).

I Bergprekenen, som følelsen av god og dårlig? Nå vet vi at Gud ikke gjør forskjell på folk, og at solen stiger opp over adelsmenn og vanlige, rettferdige og urettferdige, så betydningen av “dårlig” ord og “gode” kan ikke tolkes på en moralsk forstand.

“Kroppen er lampen i øynene; slik at hvis øyet er bra, vil hele kroppen være lys; Men hvis øyet ditt er dårlig, er kroppen full av mørke” (Matt 06:22 -23).

Øynene kan være moralsk dårlig Eller bra? Eller følelsen av “dårlige” og “gode” refererer til ideen om enkle, felles, i kontrast med den gode ideen, er edel? Barclay kommentator anbefaler sette ‘god’ av sjenerøse, er imidlertid ikke den korrekte oversettelsen, fordi ideen om sjenerøse refererer til liberality av adelen gjøre hva de ville med det som tilhørte dem.

“For en mer trofast mot den opprinnelige teksten vi oversette her sjenerøs i godt sted eller enkel. Jesus lovpriser den sjenerøse øye” Barclay, William, Kommentar til Det nye testamente. P. 264.

Derfor følgende passasje:

“Er det ikke lov til å gjøre hva Du vil det som er mitt? Eller er ditt øye ondt fordi jeg er god?” (Mt 20:15)

Gitt liberality som var selve den “gode” gjøre det som så passer med det som tilhørte dem, de edle berørte formane dem som arbeidere som sensurerte Hans handling. Ifølge syn på mennesket i vår tid, er arbeidsgivers oppførsel en despautério fordi han tilsvarende arbeidere til å gi den samme lønn til alle uten hensyn til arbeidstiden av hver, men ifølge visjonen om mannen på Kristi tid den despautério oppstår når den vanlige Mann utfordrer liberality av den edle “For tre ting jorden er foruroliget; og fire som ikke kan bære: For en tjener når han er blitt konge; og den idioten når han er fylt med kjøtt; For en motbydelig kvinne når hun er gift; og en tjenestepike som er arving til sin frue” (Ordspråkene 30:21 -23).

Jaeger analysere dikt av Theognis, skrev:

“Dikteren råder til å unngå avtale med den dårlige (Kakoi), der poeten omfatter alle som ikke tilhører en edel fødsel; på den annen side også, edle (Agathos) bare funnet blant sine jevnaldrende” (Jaeger, paideia, 244).

Når du foretar analyse av bibeltekster, ikke bør begrenses til bare bruker den betydningen at vilkårene har i dag, takket være design som vårt samfunn trykt på visse vilkår.

Også, når vi leser visse vilkår i Skriften, må vi forstå dem med samfunnets øyne på den tiden, og flykte fra verdensbilde laget av filosofiske prinsipper for tiden, for den saks skyld at filosofer i tiden spekulert var ingen effekt, ikke engang mannen i det selskapet, var en gang innen ontologiske, så langt fra den sosiokulturelle utformingen av bibelskribentene.

Mens samfunnet definerte ting i funksjonelle termer, filosofer som Platon, begynte å stille spørsmål om innholdet av vesen, av virkeligheten, om eksistensen av vesener og metafysiske

spørsmål, og den kunnskap som var i produksjon på den tiden hadde en moralsk byrde og etikk, som ennå ikke var opplevet av samfunnet.

Jaeger hevder at begrepene "Arete 'og' god 'i antikkens Hellas, hadde ingen betydningen av moralsk dyd, derav spørsmålet: Når disse vilkårene er nå brukes med moralsk konnotasjon? Når filosofer som Sokrates og Platon, gjennom spekulasjon av kunnskap og vitenskap, tjent filosofi en moralsk orden fordi det er en vitenskap som spekulerer aspekter og problemer av ontologisk orden.

Mens i Sokrates spekulasjoner var begrenset til ontologiske og moralske spørsmål, ble Platon involvert i veien av metafysikk og kosmologi. I Platon blomstret en humanistisk filosofi, religiøs og moralistisk. Det har vært i verk av Platon mye av det som er annonsert av spiritualister og av katolikker, liker tanken på reinkarnasjon og skjærsilden.

Den "gode" som utpekte adelen, ble omdøpt den gode, den ideelle verden, en verden av ideer. Etter at Platon brakte en revolusjon av konsepter, men folk på hans tid og følgende generasjoner, har ikke endret umiddelbart til din praksis. Da Jesus kom, slik filosofisk begrep var ennå ikke en del av folket, spesielt de som brukte den Koine gresk.

Det største problemet kom opp med filosofien utviklet av de første prestene, patristiske. Når laget liturgier, disipliner, skikker, etc., amalgamating platonske konsepter og sokratiske sa til kristen lære. I det første århundre, ser vi den sterke moralske og dogmatisk Derfor trend, klar påvirkning av asketiske vaner.

Du kan bli verre? Yup! Rotterdam Erasmus inkluderte Sokrates som pre-kristne martyr, så han ba, "*sancte Sokrates, ora pro nobis!*" (Jaeger, Paideia, 493). Jaeger påpeker at ved pietismen plassert opp i Sokrates skjold, for de så i det viss åndelig slektenskap (Ibid, s. 494). Hva om Augustine, som var

basert på Platons tanker?

Som Jesus lærte seg å være veien som fører mennesket til Gud, kristendommen så platonisk filosofi behovet for å begrense verdslige fornøyer, foreslår praksisen med en streng livsstil, jage praksis tatt av dydig for å tilegne seg en åndelighet større. Dai, mange prester sluttet seg til asketiske ideal, å tro at rensing av kroppen ville hjelpe i rensing av sjelen.

Fra da av, hver gang du gjør referanse til Gud som "god", er teksten impregnert med ideen om moralsk perfektion, uten hensyn til det faktum at han er Herre. Det er der en rekke spørsmål som melder seg: hvis Gud er god, hvorfor er det onde?

Slike spørsmål Har som mål å blinde mannen ikke å se sannheten. Som spørsmålet om Satan i Eden vektlagt forverret forbud på bekostning av frihet innvilget (Mos 3: 1), "hvis Gud er god, hvorfor er det onde 'spørsmålet, gir opphav til paradokser i realiteten ikke påståtte selvmotsigelser er et resultat av en feiltolking av Bibelen og dens historiske kontekst.

Målet med denne artikkelen er å vise at Gud er god, uavhengig av det faktum at han spart folk i Ninive Eller bukke gjort Sodoma og Gomorra med tusenvis av uskyldige barn (Genesis 19:25; Joh 4:11). Slike hendelser ikke mischaracterize Heller ikke karakterisere Bibelens Gud som "god" eller "ond".

Det er ingen god, men en, er at Gud

"Jesus sa til ham: Hvorfor kaller du meg bra det er god uten én, det er Gud?" (Lukas 18:19)

Når Jesus sier kategorisk: "Det er ingen god uten én, det er Gud", var fokusert på å presentere et ontologisk svar på det ondes problem? Påstanden "Ingen er god uten én, det er Gud"

refererer til et spørsmål om filosofisk orden?

Jeg sier nei! Jesus var ikke prøver å filosofiske spørsmål som natur vesen, virkelighet, eksistensen av elsket Heller av metafysiske spørsmål.

Men når vi sier: "Gud er god", det første spørsmålet reist av studentene er: Hvis Gud er "allmektig" og "god, og sette dette spørsmålet i ' , ved at eksistensen av ondskap og lidelse? en pidentall som den vanskeligste spørsmålet av historien til kristen teologi.

Er det akseptabelt for en ikke-kristen stede et paradoks, som er tilfellet med epikureiske paradoks. Hvorfor akseptabelt? Fordi som formulerte paradokset uvitende om Guds natur! Epikur sa at Gud og det onde ikke kan eksistere hvis Gud er allvitende, allmektig og velvillig, men Gud selv sier er kjenne godt og ondt "Og Herren Gud sa: Se, mennesket er blitt som en av oss, vel vitende godt og ondt" (Mos 03:22).

Gud er Herre, edel, det vil si godt og kjenne godt og ondt, for Han er Herre belønne alle mennesker, og gi de gode og de onde til Andre, alt avhengig av hvem som søkte "Hvem vil gjengi hver Mann etter Hans gjerninger; nemlig: Den evig liv til dem som med utholdenhet i god gjerning søker herlighet og ære og uforgjengelighet; Men harme og sinne dem som er gjenstridige lyde sannheten, men lydige mot urettferdigheten; Trengsel og angst skal komme over hver menneskesjel som gjør det onde; jøde først og så for greker; Men herlighet og ære og Fred til alle som gjør det gode; både for jøde først og så for greker; Fordi, til Gud, er det ingen forskjell på folk" (Rom 2: 6 -11).

Gud er Herre, Gud er god, og på samme tid, er han snill og alvorlig "Se derfor godhet og alvorlighetsgrad av Gud: på dem som er falt, men mot deg, godhet, hvis Du fortsetter i sin godhet : ellers du også skal bli avskåret" (Rom 11:22), det vil si at det er Gud som innstiftet straff for lovbrøyttere, så

det er sagt: "Jeg som er lysets og mørkets skaper: jeg slutte fred og skaper ulykken; jeg, Herren, gjør alt dette" (Jes 45: 7).

I hvilken forstand Gud skaper det onde? For å gjengjeldelse, rettferdighet, slik at reciprocates med ren godhet og stivhet perverse "Herren gjengjeldte mig efter min rettferdighet, ifølge min renheten i Hans øyne. Med den barmhjertige, godartede viser deg; med den rettskaffen mann du nu forkynner. Med den rene viser du deg selv ren; men med den onde du hard show" (2 Samuel 22:25 -27); "Med den barmhjertige kunn du godartet, og med en rettskaffen mann viser du dig oppriktig" (Sal 18:25).

Dette var plasseringen av en mester: "Som svar, men Hans herre sa til ham: Du onde og late tjener; Du visste at jeg høster hvor jeg ikke sådde, og sanker hvor jeg ikke strødde? Du skal da ha gitt pengene mine til pengevekslerne, og kommer jeg fått mitt igjen med renter" (Matteus 25:26 -27). De som er gode tjenere, nåde, til de dårlige, det ytterste mørke.

Dette er plasseringen av Kristus: «Når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin herlighets trone: Og alle folkeslag skal samles foran ham, og en fra en annen som en gjeter skiller sauene fra geitene (...). Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv» (Matteus 31-32 og 46).

Når Jesus inviterer: "Kom til Meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av Meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet; og dere skal finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett" (Matteus 11:28 -30), vil spilleren med større visning se Kristus som "god", "du", "edle" og på samme tid, velvillig, for dem som er underlagt Ham de er gitt en lett byrde.

I varselet, "Jeg skaper ulykken," Har referanse til det faktum

at Gud har reist noen nabo nasjoner som stav korreksjon, for å gi folket i Israel forstår behovet for å konvertere (Jesaja 1: 5), derimot, til tross for straffe Israels folk, Gud er rettferdig, og som advarte, anvendt straffen før vrede.

I et annet tilfelle, utover frelse og fortapelse, vil Gud gi enhver igjen etter hans gjerninger.

Da Gud skapte mennesket ga ham vedtaksmyndighet. Som Guds gaver er ugjenkallelig, selv etter synd, fortsatte mannen i besittelse av deres frihet til å bestemme, fordi herredømme over jorden ble gitt til menn. Nå når Gud ble menneske og returnerte seir til himmelen, kalt for: det er gitt meg all makt i himmel og på jord!

Som mennesker er frie og utøve herredømme over jorden, som kan gjøre det de vil. Det er et annet punkt, som mannen har blitt som Gud og kjenne godt og ondt, har også evnen til å analysere handlingene til sine medmennesker og kommunisere godt og ondt.

Det ondes problem oppstår når en mann savner rettferdighetssans, og skal gjøre det onde for nytelse. Ideen om gjengjeldelse er satt til side, og den enkelte til å bli formørket i forståelse kaster i praksis av det onde. Selv om jeg vet at handlingene til slike individer, ikke Gud gripe inn, for alle mennesker når introdusert i verden er under fordømmelse og som Gud, gode og onde kjennere.

Men godt og ondt ble presentert i Eden gjennom en frukt, slik at godt og ondt er uatskillelige. Det gode og det onde er komposisjoner som gir smak til frukt. Er to sider av samme sak.

Forstå denne virkeligheten? Når en forelder lærer et barn og korrigerer korreksjon i noen aspekter har utseendet av ondskap, men søker en far sitt gode. Har noen gi almisser ser ut til å bli bra, men en slik handling foreviger elendighet av dem som lever på almisser, som i realiteten er onde. Slike eksempler viser at godt og ondt er uatskillelige.

Ifølge Bibelen, er Guds rettferdighet ikke bremse og ikke krasje, fordi Guds rettferdighet ble operert i løpet av første overtredelse og slik at alle menn ble dømt, uavhengig av deres handlinger. Men i forhold til hverdagslige handlinger, vil Gud spørre konto hver Mann, enten bare Eller urettferdig, og i denne forbindelse er det ingen forskjell på folk. For bare en slik konto vil bli satt for Kristi domstol, og med de urettferdige, den store hvite trone.

Apostelen Paulus advarte de kristne som ikke lar deg holde for filosofiske grunner til, men hva annet vi finner i teologi, enten moderne Eller klassisk, er problemer etter rudimenter av verden *“Beware at ikke noen jukse deg gjennom filosofi og tomt bedrag, etter menneskers tradisjoner, etter verdens barnelærdom, og ikke etter Kristus”* (Kol 2: 8).

Hvorfor blande seg i filosofi, mange kristne hevder at disse problemene er afetas som tror på allmektig og kjærlig Gud.

“Strengt tatt er det menneskelig elendighet, Eller onde i alle dens former et problem bare for den personen som tror på Gud bare, allmektig og alle kjærlig” Anderson, Francis I. Sitert Luiz Sayão i” Hvis Gud er god, hvorfor er det onde? ‘element tilgjengelig på nettet.

Det vi ser er at det er mange teologer som er talsmenn for Gud, men uvitende om Hans ord. Verre, mens de kristne våpen bør begrenses til Guds ord fordi det er i stand til å ødelegge festninger slike forskere er i besittelse av våpen som tilbys av verden *“For våre våpen er ikke kjødelige, men mektige Gud for å trekke ned festnings”* (2 Kor 10: 4; 2 Kor 6: 7; Romerne 13:12).

Med tåkesyn på grunn av moderne utskrifter, noen oversettere var tvunget til å bruke begrepet “gode” i stedet for “edle”. Endre “edle” til “god” opprørt teksten idé. Kast den etymologiske roten av begrepet ‘Agathos’, som betyr ‘en som er, hvem som har virkeligheten, hva som er ekte, ekte “, brakt

skade for å forstå teksten.

Når vi sier at Gud er Noble, Sir, Bra, er vi uttrykker Guds ledelse og vår underkastelse til ham. Gud er den jeg er, som er, som Har realitet, er at ekte, ekte, konsept bedre enn det som finnes i våre ordbøker. Gjennom dette svært konseptet til begrepet 'Agathos', konseptet, ideen, fra uttrykket "Gud er god" transmutes og sender en unik betydning.

Når vi tenker på at Gud er god, edel, fornem, Herre, Fader, det er ingen motsetning mellom alvorlighetsgrad og godhet ["Se derfor godhet og alvorlighetsgrad av Gud: på dem som er falt, men mot deg, godhet, hvis du fortsetter i sin godhet: ellers du også skal bli avskåret"](#) (Rom 11:22).

Gud er alvorlig og godartet grunn til å være edel, overlegen, Eller god, noe som utelukker enhver form for paradoks mellom Gud er god, og det lider i verden.

Hvis teologer gjennom århundrene Har ignorert den etymologiske roten av begrepet 'Agathos', sitter vi igjen med spørsmålet: hva de gjorde med begrepet "agape", greske ordet for kjærlighet?

Opprinnelige Artikkelen: Por que Deus é bom?